

OBLIGOWAĆ SIĘ (12) *vb impf*

się (7), się (5).

Oba o jasne.

praes 3 sg obliguje się (5). ◇ *3 pl* obligują się (2). ◇ *praet 3 sg m* obligował się (4). ◇ [*3 pl m pers* obligowali się.] ◇ *plusq 3 pl m pers* byli obligowali się (1).

Sł stp notuje, Cn, Linde brak.

1. Zobowiązywać się do czegoś (ustnie lub poprzez sporządzenie odpowiedniego dokumentu) (11) :

obligować się na co (2): Wzywał tedy Moizełz kości Iozephowy s fobą/ bo mu fie byli ná to obligowali oycowie ich *BielKron* 30v, 387v.

obligować się do czego (1): *ZapKościer* 1582/27 *cf* »obligować się i na się przyjmować«.

cum inf (5): Nałowki Grábiá [...] obligował fie snimi [*książętami*] być/ zwłazczá o Ewángyelią świętą. *BielKron* 213v, 421v; syn obliguyę fzyę oycza swego chowacz wącywofczy Oycza swego afz do smyerczy *ZapKościer* 1585/62v, 1585/53; *SarnStat* 768; [*AktaSejmikPozn* 1572/7].

Ze zdaniem dopełnieniowym [z zapowiednikiem: tak (2); *iż, że*] (2): *ZapKościer* 1579/1v; *CONfuetudines* trzymác téz Królowie poprzysięgáią, iáko y práwá: y ták fie obliguią: Iż coby ważyli fie odmięnić *contra leges et confuetudines*: to ma byđz *irritum et inane*. *SarnStat* 1292.

Zwroty: »przrzekaniem [*komu*] obligować się« (1): PEtryło Wálálki Woiewodá zápomniafzy fwey cíi tákiez przrzekánia/ ktoremi fie zázwdy Krolowi Polfkiemu obligował fnim w pokoiu być/ w thárgnął z ludem swoim do Pokúcia *BielKron* 421v.

»obligować się przysięgą i zapisem« (1): Heliałz [...] poftąpił dáwác dwieście wozow Wyżiny/ y czerzy Itá fztuk Báýboraku álbo Kofftyru/ ktemu też fto koni kázdy rok: ná co fie obligował przyfięgá y zapifem *BielKron* 387v.

Szeregi: »obligować się i obiecować« (1): Gdze vczivy Bartolzf swarka obliguyę fzyę y obyęczyuyę otdacz tę XI m. tępú vcziwępú Pawlowy Zadochowy *ZapKościer* 1585/53.

»obligować się i na się przyjmować« (1): Tedy fzę tu do thego przrzeczony Criftofh Smogorzinfki Tak obliguyę, y dobrowolnye na fzyę przimuyę za pófwyem Pana wołewodzinym [...] w korego [!] kolwyek Sądu stanąncz *ZapKościer* 1582/27.

»obligować się i ślubować« (1): Panowuyę dzyęczelfczi obliguią fzyę w tym swagrowy swemu Całprowy y ślubuyą zaftępowacz we wfzytkym swagra swego *ZapKościer* 1585/57.

2. W funkcji strony biernej; być przrzekany (1) : Bo kiedy przydźie do wykonánie tego co fie tám obliguie/ tedy nie to bęđzie prawdá co tám ftoi: ále to co onemu wfzytkiemu iefť przeciwnego. *PowodPr* 65.

Synonim: obowiązować się.